

Vycháří pravi-
delně vždy,
kdy se sešnou
přechy peníze

BIČ

FOUET — Mensuel humoristique et satirique tchécoslovaque — BIČ

Číslo 3/XXIII. ročník. Březen — Mars 1981.

N° 3/XXIII Année.

"50" Vladimíra ŠKUTINY.

Padesátky dosáhl jste — svěží.
Kolik práce již za vámi leží!
Prezidentův vězeň na Hradě
nesnížil se nikdy ke zradě.

V účtě vás dnes každý musí mít.
Dlouho ať je s námi "Rodič v síti".
Těžko s vámi, věru, držet krok.
Malý pro vás jistě každý sok.

Dosáhl jste významného věku,
dočkejte se jen samého vděku!
Tu vaši "Kuličku duhovou"
soudruzi přec zničit nenohou!

A.Č.

X X X
X X X
X

FRANTA SKALNÍK ZA NÁRODNÍ FRONTY.

Pokračování.

A.Č.

..... Franta se díval do země, Mates zatínal pěstí. "Sakra," dopálil se Pajtlšník, "teď ni tu stojíte jako dva svatí na mostě, místo, abyste přemožšleli, jak byste tu katastrofu mohli od vás odvrátit. Todle místo je pro vás to nejlepší, co se dá vůbec sehnat. Ovšem jen do té doby, než začnete vyvádět ty vaše alotrie." Pak trochu zmírnil hlas: "Chlapi, prosím vás, nějte už přece jednou rozum! Vždyť jde o vaši bezpečnost! Což to nechápete? Od této chvíle už nesníte z tohoto baráku ani na krok!"

Oba zbojníci si rázem oddechli, když starý inspektor nasadil teď svůj obvyklý přátelský ron. "Pane inspektor, jako, že se Franta Skalník nenuju, tak jim tady svatosvatě slibuju, jak za sebe, tak tadykle za Matesa, že se už buďen slušně chovat jako školáci a buďen jen furt čekat, až nám dají další befél." Pajtlšmíd přijal Frantovu i Matesovu ruku a oběma jim ji stiskl. "Tak, chlapi, musíte to nák vydržet! Chystáme pro vás něco, co se vám jistě buďe zamlouvat. Ale chvíli to ještě potrvá, to se ví."

Když pak za inspektorem zapadly dveře, oba borci se tvářili spokojeně. "Vidíš, Mates," začal Skalník, "teď teda ale jó musíme sekat dobrotu, abysme si to nějak zbytečně nezavařili." - "Jo," povídá na to Mates, "musíš trošku krotit sám sebe. Já měl přece tušení, že to takle blbě dopadne. Dyt si to panatyješ." - "Hej, Mates, nehraj si na žádného vychovatele, nebyl s vo nič nín divokej než já. Dyt si tan, ty skrčku řádil taky jak tajfun."

Že je velmi lehké něco slibovat, ale daleko horší je to pak splnit, přesvědčili se naši přátelé brzy na své kůži. Dva dny to Franta vydržel v poměrném klidu. Sem tan sice zavrčel, ale nebylo to v podstatě nic velkého. Ale pak došla Františka trpělivost, a Mates s hrůzou se díval jak řádí. Mláttil se vším, co měl po ruce a nadával tak hrczně a rychle, že by to byl nezachytil ani ten nejlepší komorní stenograf. "Krucí, Mates, já musím na luft, nebo tu zcvokařin." - "Neblbni," konejšil ho Mates, "dyz už chceš přijít sám do maléru, myslí na mne a na Pajtlšmída." Šli oba spát navztekani, až hrůza. Bylo těsně po půlnoci, když na dveře někdo zabouchal. Byl to Pajtlšmíd. Franta rozespalý otevřel dveře a místo Pajtlšmída vletěla mu do náručí jeho věrná Marie. Inspektor šel hned za ní a vedle něj se krčil malý Věna. "Ježišmarjá, holka, kde se mi tu bereš?" zařval Franta, zatím, co Mates seobjímal s Vaškem. "Jenom mi tu, prosím tě, stará, neřvi, jak vo pohřbu. Vo co vlastně de?" Pajtlšmíd mu v rychlosti vysvětlil, že komunisté zatím provedli převrat, a že proto musí všichni okamžitě uprchnout za hranice. "Františku," začla kvílet Marie, "musela sem tan nechat i tu krásnou kredenc se vším nádobím, co máme." "Krucí, holka, neřvi, snad nemyslíš, že když sem nakal u toho stěhování, že ti tu almaru venu na zádech přes hranice!" A to už si sotva stačil stisknout ruku s Vencou, protože inspektor je rychle cpal ze dveří. Venku je posadili do starého kamionu krytého plachtou. Rozloučili se s Pajtlšmídem jako děti s vlastním tátou. Všichni byli na něko. Bylo také proč! Vždyt je čekala cesta do neznáma, do nového života. "Kdoví, jak to s námi dopadne!" nadával Franta.

Dopadlo to s nini dobře a dostali se se svým průvodcem šťastně přes naše hranice.

Tak skončila důležitá etapa Skalníkova života.
Konec.

Z Husákovy posady.

V československé televizi probíhá rozmluva se spisovatelem Kozákem, předsedou svazu čsl.spisovatelů:

Reportér se ho ptá, co právě píše.

Kozák: Historiku o muži a ženě, kteří se náhodou setkají...

Reportér: Píšete tedy zamilovaný román?

Kozák: No, oni prožijí pár nesnází, které přináší život...

Reportér: Tak to bude tedy realistický román?

Kozák: Nakonec se ti lidé veznou a najdou si levný třípoko-
vý byt na Váslavském náměstí...

Reportér: To je tedy spíš utopistický román!

Soudruh tajemník Novák si zlomil ruku. Soudružka Nováková lanentuje. Pro jistotu zavolá lékaře a ptá se: "Řekněte mi pravdu, doktore! Bude můj muž ještě někdy moct nýt nádobí?"

Soudružka učitelka se vyptává dětí, kde pracuje jejich otec. Malý Karlík říká, že jeho táta je u komunistů. "Chceš snad říci, že tvůj otec je komunist!" upřesňuje ho učitelka. Karlík se ale nečá: "Ne, ne, je u komunistů." - "Ale, když je u komunistů, tak je komunist!" trvá na svém učitelka. Karel přemýšlí, jak by to vysvětlil a nakonec říká: "Moje maminka pracuje u krav a taky není kráva!"

Rozmluva v hospodě:
"Jak snýšlíte politicky?"
"To záleží na tom, s kým právě mluvím."

Francouzský průmyslník je na oficiální návštěvě v nátušce Moskvě. Provádí ho krásný ruský čelovek. Francouz chce vědět: "Je ještě hodně chudých lidí v Sovětském svazu?" - "Naštěstí ano. Kdyby nebylo, s kým bychom mohli počítat pro příští revoluci?"

Kdy si za dávných dob, když ještě v Lidové Číně byl u noci velký Mao, přijel ho navštívit Henry Kissinger.

Herry začal vtipkovat: "Myslíte, že by byl svět stejný, kdyby místo Kennedyho byl zavražděn Chruščev?"

"To vám nepovím", odpověděl Mao, "ale jedno je jisté: Aristote Onasis by si určitě nikdy nevzal vdovu po Chruščevovi."

"Až budu jednou mrtev," vychloubá se obrsoudruh Brežněv, "pak se teprve přijde na to, jaký jsem byl ve skutečnosti."

"No, to už vám pak může být jedno," uklidňuje ho západní žurnalista, "pak už vám to nijak neublíží."

V moskevské restauraci najde host v guláši kus guny a začne nadávat. Zavolá si číšníka a dává mu do těla. Ale číšník se lhostejně ušklíbne: "Zde aspon je jasně vidět pokrok v našem socialistickém zřízení. Traktory všude nahrazují hovězí dobytek."

Ochlasta se zastaví před sochou generalisima Stalina a začne horekovat: "Jsem to ale čuně. Víckrát už neveznu alkohol do úst." Zastaví se u něj příslušník VB a ptá se: "Copak, soudruhu, není vám dobře?" - "Ale, představte si tu hrůzu! Přech chvílí jsem viděl dva Staliny."

Izák jde k šéfovi: "Už u vás nechci pracovat. Všichni vaši zaměstnanci jsou antisemiti."

"Co to blábolíte? V dnešní osvícené době? Neříkám, snad jeden nebo dva, ale všichni?"

"Když to říkám, tak je to jisté. Však jsem si udělal takovou zkoušku. Položil jsem jim všem otázku a oni mi do jednoho na ni odpověděli stejně."

"Copak jste se jich to ptal?"

"Co by říkali tomu, kdyby v celé zemi byli zlikvidováni všichni Židé a všichni holiči."

"Proč holiči?" ptá se šéf. - "Tak vy také! Takhle mi totiž odpověděli všichni do jednoho."

Učitel přednáší sovětským dětem: "Představte si, milé děti, že náš vědec-badatel přijede do nějaké té africké zaostalé země a léčí tam nemocné. Při tom jim vypráví o všech těch báječných věcech, které máme nyní v našem Sovětském svazu. O nemocnicích, školách, obrovských přehradách a všech dalších vymoženostech socialistického státu. Nemocní naslouchají a jsou tím vším uchvázeni. A co myslíte, že udělají, když se konečně uzdraví?"

"Prosím, určitě si dají pozor, souđruhu učiteli, aby znovu ne onemocněli."

Motocyklista vrazí do strašné tlusté ženské. Povalí ji na zem a ona líteří: "Nemotoro jeden, to jste mě nemohl objet?" - "Když já jsem nevěděl, jestli budu mít dost benzínu."

Tyhle písně revoluční
vyrábějí lidé zruční.
Pro davovou psychozu
nají je co narkozu.

Ve Varšavě probíhá lidová veselice. Všichni obyvatelé Varšavy si vyšli do ulic, aby se potavili a rozveselili. Večer pak našel policista usedavě plačícího chlapce, kterému se při tom frmolu ztratily rodiče. Kluk je k neutíšení, a tak se milicionář rozhodl, že mu najde rodiče přes místní rozhlas. - Chlapec na chvíli zmlkne a radí něco jistějšího:

"Zavolejte mi naminku přes "Svobodnou Evropu". Teď je zrovna čas, kdy poslouchá."

Sovětský občan cestuje na zaoceánském parníku. Jeho sousedem je v kabině jakýsi Američan. Ten vytáhne náhle z kapsičky transistor, ne větší než krabička od zápalek.

Ivan chvíli mlčí, ale pak mu to nedá a řekne dost netrpělivě: "Víte, u nás v Sovětském svazu máme také takovéhle věci." A tiše dodá: "Prosím vás, co to vlastně je?"

Po své smrti klepal Chruščev na nebeskou bránu. Svatý Petr na něm žádal osobní doklady, jenže Nikita žádné neměl. Svatý Petr mu vysvětluje, že někdy někoho pustí do nebe i bez osobních papírů, dokáže-li svou trtočnost. - "Na příklad Rubinstein, ten také neměl doklady. Ale zahrál na klavír. La Callas zase zazpívala, nebo Picasso namaloval obraz....." - "Kdo to jsou ti lidé: Rubinstein, La Callas a Picasso?" ptá se Chruščev. "Tak teď můžeš vstoupit do nebe. Dokázal jsi, že jsi opravdu Chruščev."

X X X

Exilové drby.

Zástupce Rady svob.Československa ve Francii, Vojta Gruber, vyprávěl:

"Československá delegace přijela do Washingtonu, aby požádala presidenta Spojených států o nějakou větší půjčku.

"Jakou ni můžete dát, pánové, záruku?" ptá se president USA. - "Naše bohatství pod zemí i na zemi je přece dobrá záruka." - "O jakém bohatství to mluvíte?"

"Pod zemí máme uran,uhlí, léčivé prameny..."

"Dobrá, ale to vaše bohatství na zemi?"

"To jsou soudruzí Husák, Bilák, Indra...."

"Tak víte co? Až budete mít to, co máte pod zemí na zemi, a to, co máte na zemi pod zemí, pak přijďte a budu o té půjčce uvažovat."

Novou roli dneska Mlynář hraje.

Prozradil nám všechny rudých taje.

Začal pozdě svoje pokání.

Falešně zní jeho doznání.

"Tak pánové," říká Vilda Janda, "není pravda, že celá jedna vojenská jednotka sovětská se nachází na Kubě, ale je jisto, že sto tisíc kubánských kozáků se vrátilo do své země."

"Tady mi píšou z domova" říká Milda, "že děti policajtů budou zbaveny povinné školní docházky." - "A co to?" ptá se Ruda. "No, vždyť z nich budou stejně zas jen policajti, ne?"

Sokolské Šibřinky

21.března 1981 od 21.hodiny do svítání.
Slavnostní sál pobočné radnice 14.okresu
Place Ferdinand Brunot, Paris XVI.

Na Šibřinky všichni s chutí,
 jak sokolská kázeň nutí.
 Děti Tyrše, Fignera
 a starosty Fiedlera.

S vypjatou tam přijdem hrudí,
 vzteky puknou všichni rudí.
 Chaloupek a Holeček
 připraví vám stolček.

Dubina tu s milou paní,
 ať ho Praha jak chce haní.
 Spoutilovu dvojici
 v pracovní zříš pozici.

Pajdar všem tu tiskne ruce
 co nepřítel revoluce.
 Skramuský se usmívá,
 však mu živnost prospívá.

Polanský se tváří vlídně,
 že je Brežněv na tom bídně.
 Legionář Šimáček
 dá si na to konáček.

Na Mileče myslí svorně,
 však se vždycky chová vzorně.
 V sále slyšte Řeháka,
 nadává na Husáka.

Štauber jako vždy se tuží,
 Sokol Paříž moc mu dluží.
 Bez Marlové Jiřinky
 nebyly by Šibřinky.

Máníčka tu každý vítá,
 domů chodí až když svítá.
 Dvořáček až k výčepu
 trefil by snad poslepu.

Národní zde zřine kroje,
 naší síly nocné zdroje.
 Leipold ná své kasety,
 nepotěší Sověty.

Sokolské vidíte vlajky,
 hudba je bez balalajky.
 Pro Valešu-Poláka
 zařizneme Husáka.

A.Č.

Z jednoho jsme všichni těsta,
 proto pro nás jedna cesta.
 Na sokolské Šibřinky
 krásné budou vzpomínky.

V í t e,

- že v některých kantinách umejí vařit omáčky? Prostě S O S.
- . . . . že je mnohem lehčí sloužit dvěma pánům, než jedné paní?
- . . . . že každý, kdo bojuje proti ústavě končí v ústavě?
- . . . . co by se stalo, kdyby všichni policajti z ČSSR odešli do SSSR? V obou zemích by okanžitě stoupl inteligenční kvocient.
- . . . . že o komunistech platí, že zaťaté pěsti často kryjí špinavé dlaně?

Jan Neruda:	Povídky malostranské, pl.v., il.	429 str.	Fr	25.-
Jan Drda:	Putování Petra Sedmilháře, pl.v.	364 "	"	22.-
Kosmova kronika česká,	někce váz.	261 "	"	15.-
I. Herrmann:	Ze starého rámu, pl.v. ilustr.	173 "	"	16.-
J.Š.Kubín:	Jivínské rapsodie, pl.v., il. C. Bouda,	287 st.	"	20.-
Šulcová:	Kruh mého času/epiz.o K.Čapkovi/pl.v.	178 "	"	16.-
Fr. Šrámek:	Rány, růže /Borový 1945/ brož.	91 str.	"	30.-
Sv. Čech:	Výbor Poesie , pl.vaz,	253 "	"	25.-
Kniha kuchařských předpisů/antikv.	váz.1949	575 "	"	50.-
M. Ivanov:	Atentat contre Heydrich/franc./s fotogr.		"	32.-
Kučera-Stuchlík:	Anglicko-český slov.technický, váz.		"	30.-
How to avoid incorrect english/London/		143 str	"	5.-
Beckmann:	Technic.angličtina pro částeč.pokročilé		"	15.-
M.Sova:	A modern Czech Grammar/London/	402 str.	"	25.-
Mathesius:	Nebojte se angličtiny/co není v učebnici/		"	10.-

Šumaři pod peněreken.

Šibeničníci /kolektiv Jára Měců, pod taktovkou Milo Komínka vydali gramodesku protestních písní

Ceny s poštov.: USA \$ 7.70, Evropa /letec./ \$ 9.50, normál. \$ 8.5
Canada /letec./ \$ 8.50, normál. \$ 7.80, Austrálie/letec./ \$ 9.50
normálně \$ 8.20

Objednejte u: J.Meců, 3592 E 78 Str., Cleveland, Oh 44105, USA
Z. Pražák, 1482 Larchmont Ave, Lakewood, Oh. 44107, USA.

Direction de la Publication: Alois Č Í Ž E K

37, Av. Joseph-Segretin, 93220 Gagny, France, Tel.: 388-24-68.

Předplatné z ciziny zasílejte laskavě mezinár. poštov. poukázkou
či v hotovosti na redaktorovu adresu /doporuč. dopisen./

Ročně vychází 12 čísel.

Cena 1 čísla FFr 3.-.

Roční předplatné dobrovolné, nejméně FFr 30.-nebo ekvivalent.
/Roneotype par "F-O", 67, rue Turbigo, Paris 3e/